

Drage starši, sodelavke in sodelavci, hajdinčani, spoštovana javnost!

Vsak, ki me pozna, ve, da pranje perila v javnosti ni šport, ki bi me zanimal, niti ni moja vrsta bitke.

Moje orožje je vedno bilo delo, kreativnost, pozitivna energija. Delo in rezultati, pod katere se vedno upam podpisati, v nasprotju s tistimi strahopetnimi anonimneži, ki se nimajo podpisati pod nič, saj v ževljenju še niso nič ustvarili.

V dobrih treh letih, odkar sem z vami na Hajdini, smo skupaj zgradili nekaj, na kar smo lahko vsi ponosni!

Zgradili smo delovno skupnost, na pozitivnih vrednotah, kjer smo z največjo mero motivacije in sodelovanja ustvarjali čudeže vsi skupaj, od otrok, do vseh sodelavcev, vključili pa smo tudi celotno lokalno in širšo skupnost. Našim otrokom smo ponudili vzpodbudno učno okolje, nešteto možnosti in priložnosti. Naše uspehe niso prepoznali samo doma, včasih še bolj čez meje naše občine, kjer so občudovali naše delo in mu tudi sledili. Naredili smo velike premike, predvsem v glavah ljudi, da se vse da, če se hoče. Tukaj ni dovolj prostora, da bi sploh povzeli, kaj vse smo ustvarili v zadnjih letih.

Zavist, ki je morda vzplamtela v posameznikih, pri drugih le nevednost ali ignoranca, pa pri nekaterih tudi golo zlo, očitno hočejo drugače.

Z lažmi, podtikanjem, obrekovanjem, umazano igro, so si nekateri drznili spodkopavati to, kar smo skupaj gradili. Ne samo tri leta. Preko 215 let je staro šolstvo na Hajdini.

Ne jemljem si zasluge za uspeh te šole, za to mi vsi skupaj, vsak, ki je kaj prispeva. Prepričan sem, da smo s sodelovanjem, medsebojnim spoštovanjem, idejami in delavnostjo v zadnjih letih dvignili šolo in vrtec res visoko. Tako, da smo lahko na to bili res ponosni.

V življenju ni vedno le samo dobro in lepo. Vedno prihajajo tudi razni izzivi. Kdor dela, tudi greši in verjamem, da bi lahko kdaj kaj naredili bolje. A vedno smo se trudili, da smo se izboljšali, kjer koli smo se lahko.

Praktično obnovili smo celotno šolo, se izjemno veliko izobraževali, vpeljevali nove metode poučevanja, nove programe. Povezali smo se. Šola in vrtec. Si dali jasne cilje, prednostne naloge. Odras tega so zadovoljni in srečni otroci.

Moja vrata so bila vedno odprta za vsakogar, otroka, sodelavca ali starša. Ni mi bilo težko narediti karkoli, ali kadarkoli, tudi ne ob polnoči.

Da pa imamo kot družba težave, nam je jasno vsem. Preveč permisivna ali pa preveč nadzorujoča vzgoja dela veliko škodo otrokom, posledično pa vpliva tudi na naše delo. S pomočjo socialnih omrežij so vsi postali strokovnjaki, in seveda danes lahko vsak ve vse, ki je prebral članek na fb ali se potožil v fb skupini, kjer so mu vsevedne mamice svetovale.

Moč medijev pa je izjemna.

In kako najlažje doseči svoj prav, oziroma bolje rečeno ne prav?

Z lažnimi objavami v medijih.

S tem smo se soočili že pri ekskurziji v Berlin.

Šola je padla na slab glas. Pa je res? Seveda ni! Javnost je podprla prizadevanje za večji red in disciplino, odprta debata pa je sprožila tudi nekatere sistemske premike. Da ima učitelj vendarle pravico pogledati v šolsko torbo.

Žal so zlobneži dogodek izrabili tudi za lansiranje laži v javnost. O nasilju, o ne vem še čem. Seveda, tako kot vsepovsod, se tudi mi občasno srečujemo z različnimi oblikami nasilja. A vedno reagiramo in v skladu s protokoli, predvsem pa z veliko senzibilnostjo in sočutjem vse zadeve rešujemo. Za vsakim izbruhom nasilja se po navadi skrivajo stiske otrok. A prepričan sem, saj poznam razmere po Sloveniji, da zaradi našega truda, precej manj kot kjerkoli drugje, v bližini, primerljivih šolah, kaj šele v mestnih.

A tudi po Berlinu smo pokazali, na čem slonita hajdinska šola in vrtec in delali naprej. Še boljše.

Pa tudi to nekaterim ni dovolj in so pripravljene izrabiti vsa sredstva za diskreditacijo.

Ukradene osebne slike so bile idealna priložnost za to. Ne želim, da se kaj takega zgodi komurkoli, a verjamem, da to ni bila šola samo za naju z ženo, marsikdo je počistil osebne arhive, pa kljub temu mislim, da obstajajo veliko hujše stvari v življenju kot ljubezen s svojo ženo. Recimo zlorabe otrok, nasilje, odvisnosti, psihosocialne stiske....

Ko tudi moralna obsodba ni bila dovolj, ker vsi znamo ločiti osebne zadeve od ostalih, pa so posamezniki pokazali, da se znajo iti še bolj umazanih iger.

Podtikati laži, da v šoli seksamo, si izkazujemo ljubezen, imamo celo orgije...ne samo na Hajdini, tudi od drugod so baje vključeni... Ni dovolj, lahko gremo nižje? Seveda, obtožimo za objavo slik otroka!

Gremo še nižje. Za diskreditacijo šole so nekateri pripravljene zlorabiti in žrtvovati še lastne otroke.

Ni dovolj? Ravnatelj zdaj ustrahuje otroke! Ravnatelj ustrahuje zaposlene ravnatelj ustrahuje starše. Seveda vse brez dokazov, kot vedno, samo anonimne objave.

Na računalniku ima ravnatelj cele mape golih žensk! Službenem! Vsi so v orgijah, iz Hajdine in celo širše! Hans Christian Anderssen si ne bi znal izmisliti takih pravljič.

Ravnatelj živi dvojno življenje! Na žalost... Vsi ki me poznate, veste, da živim samo eno, samo za službo, 24 ur na dan.

Pa ravnatelj ni sam pokvarjen! Vsi so za njim! Mafija! Župan, župnik, policaj, mama vplivnica, politika! Vse je treba odstraniti. Sodelovanje in dobro delo na Hajdini je potrebno obsoditi!

Kvazi politika pravita, da ima učni proces na šoli pljučnico in da ravnatelj izvaja mobing. Nobeden od njiju ni bil zadnja 4 leta niti enkrat na šoli, pa tudi prispevala nista nič k uspehom šole, zato menim, da sta zadnja, ki lahko komentirata, ljudje pa so večnemu kandidatu za župana seveda že dvakrat rekli odločen NE!

Lažnive obtožbe zavistnežev so bile poslane vsem medijem in vsem institucijam v državi, pritiski pa izvršeni na lokalno skupnost in sodelavce.

A seveda brez osnove. Ker so laži. Zato vsi inšpekcijski nadzori in noben organ ni odkril nobenih kaznivih dejanj ali pomembnih nepravilnosti. Tudi noben resen medij ni želel pograbititi strahopetnih anonimk. Ker je vsem jasno, do so zlonamerne, neresnične in brez

osnove. Le en portalček se je iz obupa, za večjo naklado odločil, da malce zasluži na nesreči drugih ljudi. A verjemite, pravica bo poskrbela, da tukaj za njih ne bo zaslužka.

Pa se vrnem nazaj k šoli.

Za uspešno delovanje šole, za uspešno vzgojo in kvalitetno znanje, je pomembno sodelovanje med šolo in starši. Za to si morajo prizadevati oboji. Prvi dve leti mojega delovanja je bilo sodelovanje odlično, tako s posamezniki kot z organiziranim delovanjem preko Sveta staršev.

Dobro sodelovanje je temeljilo na pogovoru, takojšnjem posredovanju informacij, podaji konstruktivnih kritik, preventivnemu delovanju.

Odkar imamo novo predsednico sveta staršev, temu ni več tako. Komunikacija s šolo je popolnoma zamrla, poteka le na poziv šole. Dva pogovora v celem letu, pa še ta na moj večkratni poziv, za kar imam dokaze. Njej so bližje sestanki po gostilnah in zasebna srečanja samo za povabljene. Predsednica in tudi nekatere izmed drugih predstavnic, sicer redke, ne zastopajo Sveta staršev ali ostalih staršev, se ne posvetujejo z vsemi, ampak svoje enostransko ozko mišljenje vsiljujejo drugim, s hujskanjem, z lažmi, podtikanjem počasi želijo pridobivati somišljenike. Nad učitelji izvajajo mobing. Prav tako nad drugače mislečimi starši. Veliko pa pove dejstvo, da otroci takih predstavnikov grozijo učiteljem, izvajajo nasilje nad ostalimi učenci in zavestno kršijo pravila šolskega reda, večinoma na pobudo staršev.

Kljub mojemu posluhu za vse predloge na dveh srečanjih, ki sem jih sam predlagal, predsednica uresničuje svoje grožnje, ki mi jih je dala na enem od teh dveh sestankov, da bomo »starši« dajali vse v medije in prijavljali na inšpekcije.

Gremo celo tako daleč, da izvajamo sestanke sveta staršev brez pozdrava ravnatelja in na koncu celo brez ravnatelja, kjer lahko izrekamo laži kot po tekočem traku, brez možnosti, da se kdo lahko brani z resnico in dokazi. In potem sprejemamo sklepe, za katere seveda svet staršev nikakor ni kompetenten.

Gospa predsednica me o nobeni od stvari, ki mi jih očita, niti enkrat ni vprašala ali preverila informacije. Seveda, ker bi potem dobila resnično, ki pa ji ne paše.

Nikomur, ne sodelavcem ne staršem, najmanj otrokom, nisem grozil, z nobeno stvarjo, kaj šele, da jim bom vse pobral in da 10 let ne bodo dobili službe?!?!?. Da imam veze vsepovsod. Če bi bilo tako, bi verjetno počel kaj drugega. Pozivam, da kdorkoli je bil temu podvržen, to takoj prijavi policiji in delovni inspekciji ter zadevo seveda podkrepi z dokazi.

Spoštovane gospe, ne bom si dovolil, da nekdo izreče, da spim med delovnim časom, potek ko povprečno delam 12 ur na dan, uspešno, s strani nekoga, ki za sabo nima niti dneva delovne dobe, nobenega znanja in referenc. Ni pošteno do naših ljudi v zavodu, ki garajo, nekateri za minimalno plačo. Ni pošteno do učiteljev, ki žrtvujejo velikokrat tudi svoj prosti čas, medtem ko nekdo svoj zlati čas porablja za obrekovanje (namesto, da bi se ukvarjal z lastnimi otroci ali pa vsaj malo pospravil okoli hiše).

NE DOVILIM SI TEGA. Ker s tem ne žalite samo mene, ampak vse nas tukaj, ki delamo pošteno in trdo, za naše otroke, za ljudi, za skupnost. Vem in verjamem, da velika večina staršev ne misli tako, da ceni naše delo in trud, a seveda njihov glas ni tako slišan, saj se ne poslužujejo umazanih igrice.

Zaradi takšnega odnosa nekaterih posameznikov smo se odločili, da odpovemo našo zaključno prireditev, praznik vseh otrok in staršev, krasen dogodek Hajdinsko tržnico, ki je

imela letos predviden še posebej bogat program. Izvedba takšne prireditve terja veliko naporov, dela in sodelovanja številnih ljudi in metanje polen pod nogami je vsekakor faktor, ki ni v prid organizaciji. Meseci boja proti zahrbtnosti so pustili posledice tudi na motivaciji, predvsem pa zdravju, ki je naša največja vrednota.

Na koncu bodo spet najkrajšo potegnili otroci. Zaradi koga že?

In ne dovolim si lažnih obtožb predstavnice 9. razreda, da zlorabljam moč in odvezem ekskurzijo devetošolcem. Ravno obratno je. Sam sem bil tisti, ki jo je predlagal, smo ena redkih šol, ki jo izvajamo (na mojo pobudo), otroci so si jo želeli, edini sem bil pripravljen prevzeti odgovornost in iti v spremstvo s to generacijo, le ob moji prisotnosti tudi razredničarki. Tudi otroci so si me želeli zraven. Ker pa vi ne dovolite, da bi jaz šel zraven, čeprav se o tem niste posvetovali z večino. To so vam starši celo pisali, vi pa organizirate sestanke v gostinah, seveda ne za vse, le za somišljenike.

Seveda, če nihče drug noče sprejeti izjemne odgovornosti za ekskurzijo, pomeni, da izvedba ekskurzije s strani šole ni mogoča. Seveda jo v lastni režiji starši lahko izvedete, tega nikoli nismo oporekali, ne more pa to biti v okviru šolskega programa. Zdaj pa lahko vsi presodite, kdo zlorablja koga, kdo je kriv, da učenci nimajo dvodnevne ekskurzije.

Bojim se, da ob takem odnosu predstavnice staršev na koncu tudi vate za devetošolce ne bo, saj so vsi sodelavci ogorčeni nad takšnim odnosom, imajo dovolj pritiskov in žalitev, v kratkem pričakujte tudi njihov odziv in javno obsodbo tovrstnih škodljivih praks.

Tako jaz, kot vsi naši sodelavci, si le želimo v miru strokovno delati naprej, saj še vedno verjamemo v našo skupno vizijo, v pozitivne vrednote in v naše otroke.

Ob tem pa bi se zahvalil vsem za podporo, ki nam je pomagala, da naša šola kljub sabotaži nemoteno deluje naprej. Tako s strani državnih inštitucij, organov, strokovnjakov ter številne javnosti, ki pozna naše delo. Dobivamo številna sporočila in pisma tudi od preostale večine staršev, saj imajo vsi imajo dovolj laži in podtikanj ter zlonamernih dejanj, ki so v resnici tista, ki lahko vržejo slabo luč na šolo.

Starši in krajanji so tudi ogorčeni nad peticijo za odstop ravnatelja, s katero hodijo od hiše do hiše, ter posiljujejo ljudi, da jo podpišejo, tudi od tistih, ki z našo šolo nimajo popolnoma nič. Vsi vemo, da edina peticija, ki bi bila ta trenutek nujna, je peticija za odstop nekaterih predstavnic, ki zlorablajo svoje položaje na tem mestu.

Nekomu, ki ima čisto vest, da je naredil vse, kar je lahko za dobrobit otrok in kraja, ni težko hoditi pokončno. In jaz hodim ves čas pokončno. In bom še naprej.

Ostali pa se naj le še naprej skrivajo v anonimnosti... Glede na to, da se je sedaj jasno razkrilo, kdo in kaj imam kakšne namene, pa bo verjetno zadeva kmalu dobila epilog na sodišču, kjer se mora zagovarjati tudi g. Bojan Požar iz Požareporta.

Mitja Vidovič, ravnatelj OŠ in vrtca Hajdina